

โครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕

๑. หลักการและเหตุผล

ภาคการค้า การบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญและรับบทบาทเป็นหัวจักรสำคัญในการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ ทั้งในแง่มูลค่าผลผลิตที่ในแต่ละปีสร้างมูลค่ามากกว่าร้อยละ ๕๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และก่อให้เกิดการจ้างงานโดยเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้านคน แต่ในช่วงระยะเวลา ๑๐ ปีที่ผ่านมาการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศกลับมีอัตราที่ชะลอตัวลง ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความสามารถด้านการแข่งขันของผู้ประกอบการที่มีข้อจำกัดในแง่การสร้างมูลค่าเพิ่มที่จะพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ให้มีราคาสูงขึ้น และความเข้มข้นของการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมใหม่ๆ ที่เข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ในสถานการณ์ปัจจุบันและอนาคตผู้ประกอบการมีแนวโน้มที่จะต้องเผชิญกับกระแสความท้าทายที่รุนแรงมากยิ่งขึ้น อาทิ ความขัดแย้งทางการค้าโลก และการแพร่ระบาดของโรคไวรัสโควิด-๑๙ เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจึงต้องเร่งปรับตัว และร่วมมือกันแก้ปัญหาโดยมีความจำเป็นที่จะต้องปรับกฎระเบียบ ปรับโครงสร้างแรงจูงใจ และปรับนโยบายการแข่งขันทางการค้า เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยมีความสามารถในการแข่งขันเท่าเทียมต่างประเทศและเติบโตได้ ดังนั้น ข้อมูลสถิติจากสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรมจึงมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อให้ประเทศมีโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลทางเศรษฐกิจสำหรับภาครัฐ และภาคเอกชนใช้เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น ตลอดจนยกระดับศักยภาพการเติบโตของเศรษฐกิจไทยได้ในระยะยาว

สำหรับการจัดทำข้อมูลด้านเศรษฐกิจนี้ องค์การสหประชาชาติได้ให้ข้อเสนอแนะประเทศที่กำลังพัฒนาควรมีการจัดทำข้อมูลสถิติในรูปแบบการจัดทำสำมะโนอย่างน้อยทุก ๕ - ๑๐ ปี เพื่อเป็นฐานข้อมูลในการศึกษาการกระจายตัวการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างธุรกิจและอุตสาหกรรมและภาวะการณ์การดำเนินงานกิจการ

๒. อำนาจและหน้าที่ในการจัดทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ดำเนินการจัดทำสำมะโนโดยอาศัยอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถิติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๖ (๔) กำหนดให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ มีอำนาจและหน้าที่จัดทำสำมะโนหรือการสำรวจตัวอย่าง หรืออำนาจการให้มีการสำรวจด้านต่าง ๆ ของประเทศ

๓. ความหมายของสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม

สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม หมายถึง การเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนและลักษณะที่สำคัญๆ ของสถานประกอบการในการดำเนินธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรม การผลิตในสถานที่ตั้งที่แน่นอนทุกหน่วยภายในท้องที่ที่กำหนดทั่วประเทศ

๔. ความเป็นมา

สำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้จัดทำสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ และสำมะโนอุตสาหกรรม ทุก ๑๐ ปี ตามข้อเสนอแนะขององค์การสหประชาชาติ เพื่อให้ประเทศมีข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญทางด้านธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตอย่างต่อเนื่อง โดยสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการได้จัดทำมาแล้ว ๔ ครั้งในปี ๒๕๐๙ ปี ๒๕๓๑ ปี ๒๕๔๕ และปี ๒๕๕๕ ส่วนสำมะโนอุตสาหกรรมได้จัดทำมาแล้ว ๕ ครั้ง ในปี ๒๕๐๗ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ ปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๖๐ โดยตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้มีการปรับระยะเวลาการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรม

เป็นประจำ ทุก ๕ ปี เนื่องจากหน่วยงานหลักด้านเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ขอให้สำนักงานสถิติแห่งชาติ ปรับเปลี่ยนระยะเวลาการจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรมจากทุก ๑๐ ปี เป็นจัดทำทุก ๕ ปี เนื่องจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกทำให้โครงสร้างการดำเนินธุรกิจและอุตสาหกรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลที่ทันสมัยเพื่อใช้ในการวิเคราะห์และติดตามสถานการณ์ด้านเศรษฐกิจของประเทศและภูมิภาค ประกอบกับประเทศต่างๆ ส่วนใหญ่ได้มีการจัดทำสำมะโนด้านเศรษฐกิจทุก ๕ ปี ดังนั้น ในปี ๒๕๕๕ ซึ่งครบรอบ ๑๐ ปี ในการจัดสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ และครบรอบ ๕ ปี การจัดทำสำมะโนอุตสาหกรรม สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงได้บูรณาการโครงการสำมะโนดังกล่าวไว้ด้วยกัน ภายใต้ชื่อ “สำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม” ซึ่งนับเป็นครั้งแรกของการบูรณาการโครงการสำมะโนด้านเศรษฐกิจของประเทศ

สำหรับในปี ๒๕๖๕ นี้ จะครบรอบในการจัดทำสำมะโนธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ ครั้งที่ ๕ และสำมะโนอุตสาหกรรม ครั้งที่ ๒ ของประเทศไทย สำนักงานสถิติแห่งชาติจึงกำหนดแผนการบูรณาการโครงการฯ ไว้ด้วยกันอีกครั้ง

๕. วัตถุประสงค์

โครงการสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่แสดงให้เห็นโครงสร้างและการกระจายตัวของสถานประกอบการประเภทต่างๆ เช่น สถานประกอบการในอุตสาหกรรมการผลิต ธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ การก่อสร้าง สถานที่เก็บสินค้า และกิจกรรมด้านข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร เป็นต้น

๒) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดการดำเนินงานของสถานประกอบการเกี่ยวกับจำนวนและขนาดของสถานประกอบการ ประเภทธุรกิจและอุตสาหกรรม จำนวนคนทำงาน ลูกจ้าง ค่าตอบแทนแรงงาน ค่าใช้จ่ายในการผลิตและดำเนินงาน มูลค่าขายผลผลิตและรายรับ ส่วนเปลี่ยนแปลงของวัตถุดิบและสินค้าคงเหลือ มูลค่าของสินทรัพย์ถาวรของสถานประกอบการ เป็นต้น

๖. ประโยชน์ที่จะได้รับ

ข้อมูลที่ได้จะเป็นประโยชน์สำหรับผู้ใช้อ้างอิงข้อมูลทั้งในภาครัฐบาลและเอกชนที่สำคัญ ดังนี้

ภาครัฐ

๑) ใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้ในภูมิภาคอาเซียน และเวทีการค้าโลก

๒) ใช้ในการจัดทำดัชนีชี้วัดภาวะเศรษฐกิจและภาวะการณ์การค้าเน้นกิจการ เช่น ผลิตภัณฑ์มวลรวมตารางปัจจัยการผลิต และผลผลิตของประเทศ สัดส่วนแรงงานในภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม เป็นต้น

๓) ใช้ในการจัดทำแผนวิเคราะห์สถานการณ์ในการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ของประเทศ

๔) ใช้ประกอบการพิจารณากำหนดนโยบาย ออกกฎหมาย และมาตรการต่างๆ เพื่อส่งเสริมและกำหนดทิศทางของภาคเอกชนให้เป็นไปตามแนวนโยบายที่กำหนดไว้

๕) เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนจัดหาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) เพื่อสนับสนุนผู้ประกอบการ

๖) ใช้ในการพัฒนาระบบข้อมูลเพื่อการวางแผนเตือนภัยทางเศรษฐกิจและสังคม

๗) ใช้ประโยชน์ในทางสถิติเพื่อจัดทำกรอบตัวอย่าง (Sampling Frame) สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานประกอบการของหน่วยสถิติต่างๆ

ภาคเอกชน

๑) ผู้ประกอบการใช้ข้อมูลพื้นฐานและข้อมูลการดำเนินงานกิจการเป็นเครื่องมือสำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งการวางแผนตัดสินใจเกี่ยวกับการลงทุนขยายกิจการ/สาขาบริหารและควบคุมการดำเนินงานในด้านต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

๒) ใช้ข้อมูลเป็นฐานเพื่อเปรียบเทียบ (Benchmark) ผลการดำเนินงานของตนเองกับกิจการอื่นๆ ในธุรกิจประเภทเดียวกัน

๓) สำหรับนักวิชาการ นักวิจัย และสถาบันการศึกษา นำไปศึกษาวิเคราะห์หัตถ์ยอดสร้างนวัตกรรมเพื่อสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมที่อยู่ในความสนใจ และเรื่องต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

๗. ขอบข่ายและคัมรวม

๑) การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน : การนับจด (Listing)

สถานประกอบการทั่วประเทศ ที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี ๒๕๕๒ (Thailand Standard Industrial Classification: TSIC-๒๐๐๙) ดังนี้

หมวดใหญ่	หมวดย่อย	กิจกรรมทางเศรษฐกิจ
C	๓๐ - ๓๓	การผลิต
E	๓๗ - ๓๙	การจัดการ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล
F	๔๑ - ๔๓	การก่อสร้าง
G	๔๕ - ๔๗	การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์
H	๕๒	กิจกรรมคลังสินค้าและกิจกรรมที่สนับสนุนการขนส่ง
I	๕๕ - ๕๖	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร
J	๕๘ - ๖๐, ๖๒-	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
L	๖๓	กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์
M	๖๘	กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค
N	๖๙ - ๗๔	กิจกรรมการบริหาร และการบริการสนับสนุน
R	๗๗ - ๘๒	ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ
S	๙๐ - ๙๓ ๙๕ - ๙๖	กิจกรรมการบริการด้านอื่น ๆ

ไม่รวม : แผงลอยในตลาด แผงลอยและหาบเร่ และแผงลอยในศูนย์การค้า

๒) การเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด : การแจงนับ (Enumeration)

สถานประกอบการที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน (การนับจด) ทั่วประเทศ เฉพาะที่ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจเกี่ยวกับธุรกิจทางการค้า และธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิต ตามการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมประเทศไทย ปี ๒๕๕๒ (Thailand Standard Industrial Classification: TSIC-๒๐๐๙) ดังนี้

หมวดใหญ่	หมวดย่อย	กิจกรรมทางเศรษฐกิจ
C	๓๐ - ๓๓	การผลิต
E	๓๗ - ๓๘	การจัดการ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสียและสิ่งปฏิกูล
G	๔๕ - ๔๗	การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์
I	๕๕ - ๕๖	ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร
J	๕๘ - ๖๐, ๖๒-	ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร
L	๖๓	กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์
M	๖๘	กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค
N	๖๙ - ๗๔	กิจกรรมการบริหาร และการบริการสนับสนุน
R	๗๗ - ๘๒	ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ
๐	๙๐ - ๙๓ ๙๕ - ๙๖	กิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ

๘. แผนการดำเนินงาน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ กำหนดแผนงานการจัดทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ ดังนี้

- ปี ๒๕๖๔
- ๑) ศึกษาค้นหาข้อมูลและข้อปัญหา พร้อมทั้งวางแผนการปฏิบัติงานทุกขั้นตอน
  - ๒) วางแผนเตรียมงานเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การบูรณาการข้อมูลจากระบบทะเบียนกับข้อมูลสถานประกอบการของสำนักงานสถิติแห่งชาติ การออกแบบสอบถามการอบรม/ประชุมชี้แจงการปฏิบัติงาน เป็นต้น
  - ๓) เก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานสถานประกอบการทั่วประเทศ (การนับจุด) โดยใช้ Tablet ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
  - ๔) ประมวลผลข้อมูลพื้นฐาน (การนับจุด) ระดับจังหวัด
- ปี ๒๕๖๕
- ๑) ประมวลผลข้อมูลพื้นฐาน (การนับจุด) ระดับภาค และทั่วประเทศ
  - ๒) นำเสนอผล โดยจัดทำรายงานข้อมูลพื้นฐาน (การนับจุด) : ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ
  - ๓) เก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด (การนับ) สถานประกอบการธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิต ทั่วประเทศ
- ปี ๒๕๖๖
- ๑) ประมวลผลข้อมูลรายละเอียด (การแจงนับ) ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ
  - ๒) นำเสนอผลโดยจัดทำรายงานข้อมูลรายละเอียด (การแจงนับ) ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ
    - ข้อมูลสถานประกอบการธุรกิจทางการค้า และธุรกิจทางการบริการ
    - ข้อมูลสถานประกอบการอุตสาหกรรมการผลิต

๙. ระเบียบวิธีการทำสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕

เนื่องจากการจัดทำสำมะโน (Census หรือ Complete enumeration survey) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลทุกหน่วยที่อยู่ในขอบข่าย ซึ่งต้องใช้งบประมาณ เวลา และผู้ปฏิบัติงานจำนวนมาก สำนักงานสถิติแห่งชาติ จึงกำหนดแผนการดำเนินงานสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยในขั้นตอนการนับจุด (Listing) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานจากทุกสถานประกอบการทั่วประเทศ ส่วนขั้นตอนการแจงนับ (Enumeration) ได้มีการนำระเบียบวิธีการสำรวจด้วยตัวอย่างมาใช้ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของสถานประกอบการ: การนับจุด (Listing)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานของสถานประกอบการตามขอบข่ายคัมภีร์รวมทั่วประเทศ เช่น ชื่อ สถานที่ตั้งของสถานประกอบการ กิจกรรมทางเศรษฐกิจ รูปแบบการจัดตั้งตามกฎหมาย/ทางเศรษฐกิจ ระยะเวลาในการดำเนินงาน จำนวนคนทำงาน จำนวนลูกจ้าง การขายสินค้าหรือบริการทางอินเทอร์เน็ต (E-Commerce) เป็นต้น

ขั้นตอนที่ ๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด: การแจงนับ (Enumeration)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียดการดำเนินกิจการของสถานประกอบการ เฉพาะของสถานประกอบการธุรกิจทางการค้า ธุรกิจทางการบริการ และอุตสาหกรรมการผลิตโดยสถานประกอบการที่มีคนทำงานมากกว่า ๑๐ คน จะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากทุกสถานประกอบการ (Complete enumeration survey) ส่วนสถานประกอบการที่มีคนทำงาน ๑ - ๑๐ คน (มีประมาณร้อยละ ๘๐ ของจำนวนสถานประกอบการทั้งสิ้น) จะใช้วิธีการสำรวจด้วยตัวอย่าง (Sample survey หรือ Partial enumeration survey) โดยมีรายการข้อมูลที่เก็บรวบรวม ดังนี้

ธุรกิจทางการค้าและธุรกิจทางการบริการ

- ประเภทธุรกิจ และขนาดของสถานประกอบการ
- จำนวนคนทำงาน ลูกจ้างและค่าตอบแทนแรงงาน

- มูลค่าซื้อสินค้าเพื่อจำหน่ายหรือให้บริการ
- ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
- รายรับของสถานประกอบการ
- สินค้าคงเหลือต้นปี และปลายปี
- สินทรัพย์ถาวร เป็นต้น

อุตสาหกรรมการผลิต

- ประเภทอุตสาหกรรมการผลิต และขนาดของสถานประกอบการ
- ชนิดของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต
- จำนวนคนทำงาน ลูกจ้างและค่าตอบแทนแรงงาน
- ต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน
- ผลผลิตและรายรับ
- วัตถุดิบและสินค้าคงเหลือต้นปี และปลายปี
- สินทรัพย์ถาวร เป็นต้น

๑๐. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

สัมภาษณ์ผู้ประกอบการ หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากสถานประกอบการให้เป็นผู้ให้ข้อมูล โดยเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

๑๑. คาบเวลาการปฏิบัติงาน

๑) ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน : การนับจุด (Listing)

- การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วย Tablet พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๔
- การประมวลผลและนำเสนอผลข้อมูลพื้นฐาน
  - (๑) สรุปข้อมูลเบื้องต้น ภายในกุมภาพันธ์ ๒๕๖๕
  - (๒) รายงานฉบับสมบูรณ์ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ ภายในกรกฎาคม ๒๕๖๕

๒) ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลรายละเอียด : การแจงนับ (Enumeration)

- การเก็บรวบรวมข้อมูล (รวมติดตาม) เมษายน - กรกฎาคม ๒๕๖๕
- การประมวลผลและนำเสนอผลข้อมูลรายละเอียด
  - (๑) สรุปข้อมูลเบื้องต้น ภายในกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖
  - (๒) รายงานฉบับสมบูรณ์ระดับจังหวัด ภาค และทั่วประเทศ ภายในกันยายน ๒๕๖๖

๑๒. การประมวลผล

การประมวลผลทุกขั้นตอนและการจัดทำรายงานผลระดับจังหวัด ดำเนินการที่สำนักงานสถิติจังหวัด โดยสำนักงานสถิติแห่งชาติในส่วนกลางให้การสนับสนุนทางด้านวิชาการ เช่น การทำโปรแกรมสำหรับการบันทึกข้อมูลและการประมวลผลข้อมูล และการจัดทำต้นฉบับรายงาน เป็นต้น สำหรับการประมวลผลระดับภาค และทั่วประเทศ ดำเนินการที่สำนักงานสถิติแห่งชาติในส่วนกลาง

๑๓. การเสนอผลและจัดทำรายงานผล

การจัดทำรายงานผลสำมะโนธุรกิจและอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๕ ประกอบด้วยข้อมูลพื้นฐาน (งานนับจุด) และข้อมูลรายละเอียด (การแจงนับ) ดังนี้

- ๑) สรุปข้อมูลเบื้องต้น ระดับภาค และทั่วประเทศ
- ๒) รายงานผลระดับจังหวัด ๗๖ จังหวัด
- ๓) รายงานผลระดับภาค และทั่วประเทศ จำนวน ๗ ฉบับ ประกอบด้วยรายงานผลของกรุงเทพมหานคร ปริมณฑล ภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และทั่วประเทศ

๑๔. หน่วยงานผู้ใช้ข้อมูล

๑) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ใช้ประกอบการจัดทำรายได้ประชาชาติ (ด้านการผลิต ด้านการใช้จ่าย และด้านรายได้) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคและจังหวัด รวมถึงใช้ประกอบการศึกษาและจัดทำตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (I-O Tables) และตารางอุปสงค์อุปทานของประเทศ

๒) สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ใช้วิเคราะห์โครงสร้างและการเจริญเติบโตของ SMEs ในประเทศ

๓) สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ใช้เป็นข้อมูลประกอบในการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคอุตสาหกรรม และการจัดทำตัวชี้วัดผลิตภาพการผลิต (Total Factor Productivity : TFP) รวมถึงใช้ในการปรับพื้นฐานและเป็นข้อมูลสำหรับจัดหาค่าถ่วงน้ำหนัก (weight) ในการคำนวณดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม (Manufacturing Production Index : MPI)

๔) ธนาคารแห่งประเทศไทย ใช้วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างภาคธุรกิจและอุตสาหกรรม ในมิติต่างๆ เช่น สาขาอุตสาหกรรม/บริการ ขนาดธุรกิจ การสร้างมูลค่าเพิ่ม การลงทุน และผลิตภาพ (Productivity) และใช้วิเคราะห์โครงสร้างภาคอุตสาหกรรม การค้า และการบริการร่วมกับข้อมูลดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรม ภาวะเศรษฐกิจมหภาค รวมทั้งใช้ข้อมูลในการคำนวณโครงสร้างน้ำหนักหมวดย่อยในดัชนีภาคอุตสาหกรรม และดัชนีผลผลิตภาคบริการ

๕) สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า ใช้ปรับมูลค่าการผลิต และ/หรือ มูลค่าเพิ่ม และ/หรือ ค่าใช้จ่ายขั้นกลาง ณ ราคาปัจจุบัน ให้เป็นมูลค่าที่แท้จริง เพื่อใช้วัดการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ

๖) กรมพัฒนาธุรกิจการค้า ใช้วิเคราะห์ผลประกอบการของธุรกิจ และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ ร่วมกับข้อมูลทะเบียนของกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และใช้วิเคราะห์คุณลักษณะของธุรกิจที่อยู่นอกระบบ (Informal Sector) รวมทั้งใช้กำหนดกลุ่มเป้าหมายในการส่งเสริมธุรกิจ e-Commerce

๗) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ใช้เป็นตัวชี้วัดเศรษฐกิจการท่องเที่ยวในระดับมหภาคเพื่อทราบถึงแนวโน้มการเปลี่ยนแปลง ทิศทางและความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ